

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Domitii Plati Societatis Iesv Theologi, De Domini
Nostri Iesv Christi Passione**

Piatti, Domizio

Coloniae Agrippinae, 1610

De primo genere colloquiorum, videlicet gratiarum actione, Cap.15.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49474](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49474)

fini, attamen filijs suis non nisi bona dare consueuerunt: alijsque rationibus nos ad Orationem, & ad frequentem cum DEO colloquationem animauit & exstimulauit. Sed hæc de colloquijs generatim dicta sufficiant. Veniamus ad magis particularia.

DE PRIMO GENERE COLLOQUIORUM, videlicet: Gratiarum actione.

CAPVT XV.

COLLOQVIA quemadmodum præcedenti capite à nobis dictum fuit, ad quatuor potissimum genera reducuntur: inter quæ, à gratiarum actione potissimum nobis exordiri visum est, quæ Deo meritis pro beneficijs, à liberali manu eius acceptis, gratias referimus: tum quia, in omni penè meditatione, aliquod DEI in nos beneficium emicat, ideoque rationi consentaneum esse videtur, vt omnis meditatio nostra tali colloquiorum genere ante omnia terminetur: tum quia hinc dependet nostrarum petitionum & obsecrationum efficacia.

NAM actus ille, quo DEO pro acceptis beneficijs gratias agimus, est quidam, vt ita dicam, stimulus, quo vrgemur & obligamur

Gratias Deo pro beneficijs agere, est

mus

illum ad
maiora cō
ferenda
prouocare.

mus idem cæleste numen, vt plenior
profusiore manu, misericordias & grati
suas in nos congerat: quoniam pro ben
factis in nos amanter collatis, gratias ag
do, commendamus ei quodammodò ill
amoris excessum, quo ad nos benefici
ornandos impulsus fuit: quod aliud nihil
est, quam amoris illius flammæ iterum
suscitare & efflare, vt denuò accensæ, ite
rum sicut prius in nos pergunt esse benefi
cæ. Ad quod S. Bernardus respiciens a
quemadmodum riuus & fluminibus vt de
nuò fluere possint, necessarium est, vt a
mare, primam originem suam reuertan
tur: ita quoque, vt in nobis flumina diu
narum gratiarum, denuò & maiore cum
abundantia fluant, opus esse, vt ad DEUM
tanquam principium & fontem omnium
gratiarum redeant: id autem, vti rectè no
tat Apostolus, non aliter fit, quam per gra
tiarum actionem. Verba S. Bernardi sunt
hæc. *Si copia aquarum secretis subterraneis
recursibus incessanter aquora repetunt, vt inde
rursus ad visus vsusque nostros iugi & infatiga
bili erumpant obsequio. Cur non etiam spiritali
les riuus, vt arua montium rigare non desinunt,
proprio fonti, sine fraude & sine intermissione
reddantur? Ad locum vnde exeunt flumina re
uertuntur: flumine gratiarum remittantur ad
suum principium cæleste profluuium, quo vberim*

Ser. 3. in
Cant.

Qualiter inq̄ies? qualiter dicit Apostolus:
In omnibus gratias agentes. Et certè si nobis-
 cum expenderemus, quanti & quales sint
 tituli, propter quos DEO semper gratias
 agere tenemur, cerneremus, nos optimo
 iure ab Apostolo ad sanctum hoc exerci-
 tium, in verbis illis, à S. Leone Papa in si-
 mili materia prudenter animaduersis, in-
 uitari: *Sine intermissione orate, in omnibus gra-
 tias agite.* Qui hos titulos nosse volet, legat
 Sancti Bernardi sermonem 14. in Psalm.
 nonagesimum: vbi inter alia sic dicit. *A-
 gamus gratias fratres, factori nostro, Redem-
 ptori nostro, remuneratori nostro, aut potius
 spei nostra: ipse enim retributor, ipse retribu-
 tio nostra, nec aliud iam, quàm ipsum spectamus
 ab ipso.* Quibus verbis sanctus hic vir obli-
 gationem nostram, qua DEO gratias agere
 deuincti sumus, ad quatuor capita reducit:
 nimirum: quia ab illo cõditi, quia redem-
 pti, quia incessanter nouis ab eo beneficijs
 ornatur, quia denique ab illo remunerã-
 di sumus, nõ alio præmio, quam illo ipso.

*Serm. 1. de
 Ieiunio.*

*Quam mul-
 ti sint cita-
 li propter
 quos Deo
 grati esse te-
 nemur.*

*Bern. ser. 14.
 in Psal. 90.*

NIHILO MINVS aduertendũ hic est: v-
 nicuique summoperè cauendum esse, ne in
 reddenda DEO gratiarum actione pro ac-
 ceptis beneficijs, ita se gerat vti Phariseus
 ille Euangelicus, qui inani & stulta præ-
 sumptione humili Publicano se præferens,
 superarrogantię suę premiũ retulit, repro-
 bationem

bationem ipsius Dei ore prolatâ: quem modum publicanus è contrario, propter quod in suum nihilum se conuertisset depressisset, consortio & amicitia diuini dignus haberi meruit. Porrò vsus seu peris colloquiorum huius generis, talis est

Quomodo
sint Deo
gratias agē-
da.

I.

Primum congregabimus in vnum, omnia naturæ & gratiæ beneficia, qualia sunt creationis, conseruationis, redemptionis, iustificationis, vocationis, Sacramentorum, & alia innumera nobis & ceteris creaturis ad vtilitatem nostram collata. Simulque, conabimur peruestigare ac penetrare magnitudinem donatoris, excellentiam donorum, & infinitum amorem quo cum illa nobis donata sunt: contra verò nostram ingratitude & vilitate ex quibus excitare studebimus in nobis actus recognitionis, atque totis viribus qua ad fieri poterit, ei tum pro nobis, tum pro alijs gratias agere.

II.

DEINDE animaduertētes nos à nobismetipsis ad gratias tam eximio donatoris sicut mereretur referendas non esse sufficientes, vniuersum creaturarum visibilium & inuisibilium agmen aduocabimus, maxime Angelicos spiritus, & Beatorum animas in cælesti Paradiso degentes, quas suppliciter rogabimus, vt in hoc opere auxilio nobis esse velint: ad quem etiam sint

offe

offeremus DEO omnes laudes, gratiarū actiones, & benedictiones, quib⁹ cū partim Beatiss. virgo Maria, partim sanctiss. Christi filij DEI humanitas, partim alij sancti & electi incessāter in cælis concelebrant.

DE SECVNDO GENERE COLLOQUIORUM, videlicet, Oblatione.

CAPVT XVI.

SI magna erat obligatio nostra, quæ admodū præcedēti capite vidimus, quæ nos stimulabat ad Orationes nostras gratiarum actione terminandas: multò maior sine dubio illa est, quæ nos vrget & extimulat, ad offerendum nos DEO in ijsdem Orationibus ac Meditationibus, non modò verbis externis, sed etiam viuis & intimis cordis actibus atque affectionibus: nā si totū quod sumus & habemus, tū propter infinitos alios titulos, tum propter supremū dominiū, quod DEVS obtinet in omnia, quæ sunt extra se, DEI est: ratio exigit, & non tantū magna sed maxima etiā obligatione deuincti sumus, omni hora & momento illi nostrū cor, nosmetipsos, & omnia nostra offerre: non ita vt nobis persuadeam⁹, nos ita agēdo, dare illi aliquid non suū, sed vt agnoscedo nos ipsius esse, desiderem⁹ & velimus pro talib⁹ ab eo suscipi: excitādo in nobis eiusmodi affectū, vt si, quod
tamen

Omnes Dei sumus, & ideo nosmetipsos ei offerre debemus.